Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

TOT ÎNAINTE

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 37 (289) ★ Sâmbătă 22 Mai 1954 ★ 4 pag., 15 bani

Pionieri și școlari!

In curând veți da examene. Pregătiți-vă conștiincios și temeinic. Recapitulați cu grijă materia pentru ca să puteți da răspunsuri sigure, bine gândite.

Cum se vor da examenele

Anul acesta, în școlile elementare în care cursurile s'au întrerupt din pricina viscolului cel mult șase zile, examenele de promovare și absolvire vor începe la 31 Mai.

In școlile ale căror cursuri au fost întrerupte mai mult de șase zile, examenele vor începe cel mai târziu la 21 Iunie.

Școlarii din clasele I-a, a II a și a III-a nu dau examene. Ei sunt declarați promovați sau repetenți pe baza notelor anuale. Sunt declarați promovați acei școlari care la Limba română, limba maternă și Limba română (în școlile cu limba de predare a unei minorități naționale) și Aritmetică au nota anuală cel puțin 3.

Școlarii din clasele a V-a și a VI-a dau examene de promovare; cei din clasele a IV-a și VII-a dau examene de absolvire.

La examene se pot prezenta școlarii care au note de trecere la toate obiectele, excepție făcând notele obținute la Desen, Desen liniar, Muzică și Cultură fizică. De asemenea se pot prezenta la examen cei care au note mai mici de 3 la cel mult două obiecte principale.

Elevii primiți la examen cu nota anuală mai mică de 3 la unul sau două obiecte principale, vor da examene la aceste obiecte în August, înainte de începerea anului școlar.

Elevii care au la mai mult de două obiecte principale note mai mici de 3 rămân repetenți.

Examene se vor da din materia prevăzută în programa clasei respective, pentru anul școlar 1953—1954, la următoarele obiecte: Clasa a IV-a: LIMBA ROMANA (scris și oral), ARITMETICA (scris). Clasa a V-a: LIMBA ROMANA (scris), LIMBA RUSA (oral), ARITMETICA (scris). Clasa a VI-a: LIMBA ROMANA (scris), LIMBA RUSA (oral), ARITMETICA (scris), BOTANICA (oral). Clasa a VII-a: LIMBA ROMANA (scris), LIMBA RUSA (oral), ALGEBRA (scris), GEOGRAFIE (oral), CONSTITUȚIA R.P.R. (oral).

In școlile cu limba de predare a unei minorități naționale, examenele de limba maternă și Limba română se vor da după cum urmează: Clasa a IV-a: LIMBA MATERNA (scris și oral), LIMBA ROMANA (oral). Clasa a V-a: LIMBA MATERNA (scris), LIMBA ROMANA (oral). Clasa a VI-a: LIMBA MATERNA (scris), LIMBA ROMANA (scris). Clasa a VII-a: LIMBA MATERNA (scris), LIMBA ROMANA (scris).

Examinarea la oral se face după bilete.

Școlarii care n'au putut să se prezinte la examen din motive de boală vor da examene în luna August.

Absolvenții primesc certificate de absolvire.

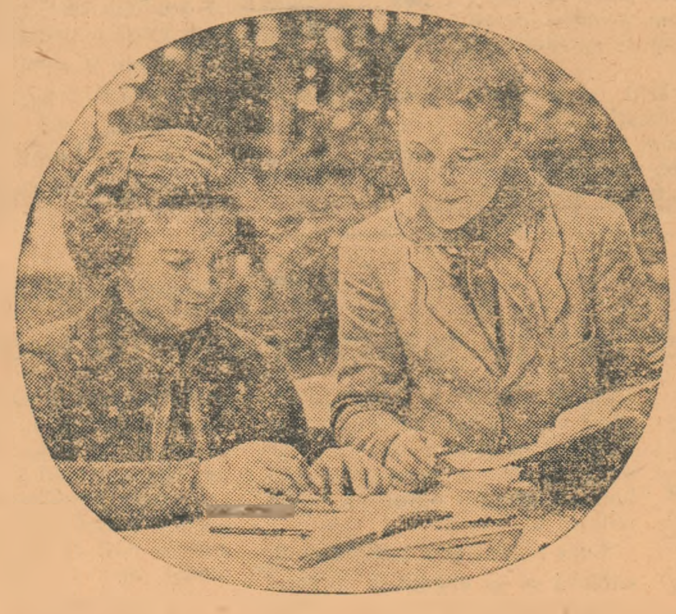
Elevii clasei a IV-a, care au obținut nota 5 la toate obiectele principale și au o purtare foarte bună (nota 5), primesc diplome de merit.

Ne aflăm în perioada dinaintea examenelor. Cele câteva zile până la examene trebuie folosite mai cu seamă pentru recapitularea materiei care a mai rămas.

Prezentați-vă la examene bine pregătiți, stăpâni pe cunoștințele voastre.

(După instrucțiunile elaborate de Ministerul Invățământului).

Numai după ce a cercetat cu atenție floarea despre care a învățat cu puțin înainte, Corneliu Filofteia din clasa a VI-a B dela Școala de 7 ani din comuna Răcari, reg. București, spune liniștită: „Acum știu lecția". Ca orice școlar silitor, ea știe că însușirea lecțiilor e mai temeinică atunci când e legată de practică.

★

Pionierii și școlarii dela școala de 7 ani din Răcari obișnuiesc să se ajute unul pe altul când dau de vreo problemă mai grea. Impreună, Niculae Stănilă și Ileana Banu din clasa a VII-a B au găsit ușor răspunsul unei probleme din Geometria plană.

Fraze cuclucase

Elena este o pionieră care se străduiește să-și învețe lecțiile. Cu toate acestea, ea nu reușește — la nici o materie — să obțină note mari. Răspunsurile ei, scrise sau orale, sunt întotdeauna neprecise, greoaie. Se vede bine că Elena cunoaște conținutul de idei care trebuie redat, știe ce trebuie să spună, totuși nu se exprimă clar. Iată cum povestește Elena, nuvela „Uzina vie" de Alex. Sahia:

„Bozan a murit și lui Filip i-a părut rău cât și familiei sale care a rămas cu patru copii". Pentru cei care nu cunosc nuvela lui Alex. Sahia, această frază ar părea o ghicitoare. Căci într'adevăr, datorită felului incorect în care a fost exprimată ideea, ne vedem siliți să ne punem întrebările: „Cărei familii i-a părut rău? Familiei lui Filip sau familiei lui Bozan? Cine a rămas cu patru copii? Filip sau Bozan?".

La fel ca Elena, mulți pionieri și școlari răspund la lecții greoi, întrebuințează cuvinte nepotrivite și de multe ori de-abia poți înțelege ce spun, cu toate că ei și-au învățat lecțiile.

Iată cum se exprimă Victor când redă conținutul poeziei „Cântecul Fulger" de V. Maiacovschi.

„Poetul adresează celor bătrâni ca să vină alături de cei tineri ca să învețe, iar ei vor avea drumul liber".

Cine să învețe: cei tineri sau cei bătrâni? Cine, tinerii sau bătrânii, vor avea drumul liber?

Fraza este greșit construită și ideia neterminată. Victor a uitat să ne spue spre ce vor avea drum liber oamenii de care ne vorbește.

Exprimarea greșită și nefirească a elevilor se datorește pe de o parte neatenției și faptului că nu se gândesc suficient când răspund, iar pe de altă parte pentrucă ei nu cunosc bine limba română.

Ei nu și-au însușit suficient gramatica limbii române — morfologia și sintaxa. Au un vocabular redus și folosesc de multe ori greșit cuvinte ai căror sens nu-l înțeleg.

Elevii trebuie să aibă o grijă permanentă — ca la fiecare obiect răspunsurile date să fie exprimate într'o limbă corectă și literară. Aceasta se poate realiza numai printr'o însușire temeinică a regulilor gramaticale, a regulilor de bază ale topicii și a unui vocabular ales și bogat.

Examenele care se apropie vor fi pentru voi, pionieri din toate școlile, un prilej să arătați că știți să vă exprimați fie în scris, fie în oral cunoștințele căpătate în timpul anului, într'o formă clară, precisă, întrebuințând o limbă literară, corectă și armonioasă.

Prof. Lily PLAIU
Școala elementară de fete nr. 45, București

Din școlile noastre

Cum se pregătește Lucreția...

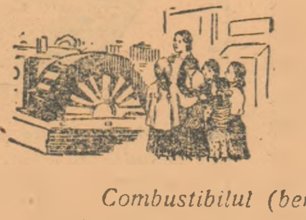
Până la examene a rămas puțin timp. De aceea ne străduim să repetăm materia cât mai bine.

Dar nu toate elevele din clasa noastră sunt preocupate de pregătirile pentru examene. Astfel, Gheorghe Lucreția folosește timpul liber mai mult pentru joacă. La școală vine cu temele nepregătite și nici în clasă nu prea urmărește explicația. La orele de consultație nu este atentă și niciodată nu pune întrebări, așa cum fac celelalte eleve.

Noi am vrea s'o ajutăm, dar ea ne refuză mereu spunând că n'are nevoie de sprijinul nostru. Lucreția nu se gândește că, odată cu noi, va fi și ea ascultată la examene? Atitudinea ei de acum o să aibă urmări neplăcute pentru ea. Dacă Lucreția nu învață, va rămâne încă un an în aceeași clasă.

Gabriela N. PANA
clasa a VI-a A Școala de 7 ani nr. 1 fete Slatina

O vizită interesantă

— Astăzi vom vizita moara din marginea orașului — ne-a spus într'una din zilele trecute tovarășa profesoară de Fizică.

Cât de interesante au fost lucrurile pe care le-am văzut acolo! Am intrat în camera mașinilor. Acolo, un motor mare „Diesel" de 120 c.p. ne-a atras privirea. Asta-i „inima morii", ne-a explicat morarul. Motorul are două roți uriașe care se învârtesc repede-repede. Tovarășa profesoară ne a explicat funcționarea lui.

Combustibilul (benzina, motorina) este pulverizat în camera de ardere a motorului. Printr'un dispozitiv special se produce în camera de ardere o scânteie care aprinde combustibilul, transformându-l în vapori. Datorită forței de expansiune, vaporii pun în mișcare pistoanele, iar acestea la rândul lor mișcă, prin niște pârghii, întreg motorul.

Suntem bucuroase că am putut vizita moara. Acum, în zilele dinaintea examenelor, aplicarea în practică a celor învățate la lecții ne este de mare folos pentru recapitularea materiei. La examen răspunsurile noastre vor fi mai complete dacă, pe lângă ceea ce am învățat din carte, vom vorbi și despre cele văzute în excursii și vizite.

Marioara ANTIMIRESCU
Școala de 7 ani nr. 5 fete Constanța

Ingrijiţi pepiniera şcolii

Unii dintre voi v'aţi organizat în primăvara aceasta sau încă din toamna trecută o pepinieră silvopomicolă. Interesant lucru e să urmăreşti cum din sămânţa mică pe care ai pus-o în pământ răsare şi se dezvoltă un puiet sănătos şi viguros, bun de plantat. Dar voi ştiţi că roadele acestei munci nu se văd după câteva săptămâni sau luni, ci abia după 2—3 ani. Desigur că lucrul acesta nu vă face să daţi uitării pepiniera voastră şi nici s'o îngrijiţi mai puţin. Dimpotrivă, o veţi îngriji cu răbdare, zi de zi, şi veţi însemna observaţiile în caietele voastre. Unii puieţi vor fi plantaţi de voi Când veţi pleca din şcoală veţi da în grija altor pionieri, mai mici, puieţii care mai trebuie să crească în pepinieră.

In pepinierele voastre aţi pus seminţe de molid, pin sau alte specii de răşinoase, salcâmi sau pomi fructiferi. Cum trebuie îngrijită pepiniera de acum înainte? se întreabă unii dintre voi. Iată cum:

La început, pepiniera trebuie apărată de păsă-

rile care ar putea mânca seminţele. Pentru aceasta, se fac nişte umbrare din ramuri de cetină sau din ramuri verzi de fag. Pentru a apăra puieţii de arşiţă faceţi din şipci grătare mari, de 2 m. lungime şi 1,10 m. lăţime. Peste aceste şipci, late de 4 cm. şi aşezate la intervale de 4 cm. prindeţi un alt rând, orizontal. Puneţi aceste grătare sprijinite pe butuci cam la 4 cm. înălţime.

După ce puieţii de curând răsăriţi au lepădat cojiţele din vârful seminţelor, ridicaţi grătarul cu un lat de mână. După 2 săptămâni faceţi din nou acelaşi lucru, şi aşa mai departe, până prin luna August, când pericolul secetei a trecut. Umbrarele se folosesc îndeosebi la puieţii de răşinoase şi ulm.

După ce seminţele au răsărit, tinerii puieţi au de luptat cu mulţi duşmani, cum sunt buruienile, seceta, arşiţa şi unele insecte. De aceea voi trebuie să fiţi prevăzători şi să începeţi din timp înlăturarea lor.

Intr'o pepinieră buruienile sunt un mare duşman, pentrucă ele cresc mai repede ca puieţii noştri plăpânzi, le iau lumina, apa şi hrana din pământ, iar puieţii se usucă şi pier. Plivitul buruienilor trebuie să-l faceţi îndată ce au răsărit, săpând locul dintre rândurile de semănături. Dacă buruienile sunt mai mari, le smulgeţi din rădăcină. Nu trebuie să le lăsaţi însă să îmbătrânească, pentrucă va fi foarte greu să le mai stârpiţi.

Impotriva secetei puieţii trebuie apăraţi săpând pământul de îndată ce a prins o pojghiţă tare. Faceţi însă numai o săpătură uşoară, la suprafaţă. Spartul pojghiţei se face din 15 în 15 zile în regiunile mai secetoase.

Dacă nu plouă, stropiţi pepiniera voastră cu apă de pârâu sau de fântână. Apa de fântână trebuie să stea o zi, două, să se mai încălzească; aşa rece cum este în fântână, dăunează plantelor. Udatul îl faceţi cu stropitoarea pentru ca apa să cadă sub formă de picături mici, ca de ploaie. Daţi apă destulă ca umezeala să pătrundă cam până la 5 cm. adâncime. Numai aşa rădăcinile puieţilor o vor putea folosi din plin. Udaţi numai seara — ziua apa se încălzeşte prea tare din cauza soarelui şi opăreş te puieţii.

Să vedem acum ce facem cu insectele dăunătoare, larvele cărăbuşului de Mai, coropişniţele şi omizile. Voi le-aţi mai întâlnit în grădina de legume sau în livadă. Trebuie să le adunaţi, să le opăriţi şi să le daţi păsărilor din curte ca să le mănânce.

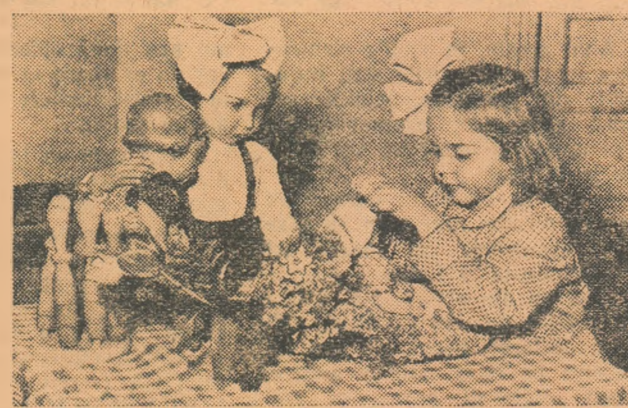
Ingrijiţi cu toată răbdarea şi atenţia micii voştri puieţi, ajutându-i să crească frumoşi şi viguroşi.

Cu ei veţi amenaja livada şcolii, veţi împodobi străzile şi parcurile, veţi acoperi râpile golaşe.

Ing. Viorel THEODORESCU

In întâmpinarea zilei de 1 Iunie

La 1 Iunie toată ţara va sărbători, ca în fiecare an, Ziua Internaţională a Copilului. In cinstea acestei zile se vor organiza în oraşele mari, mitinguri pentru apărarea păcii şi a vieţii tinerei generaţii. La colţurile roşii ale căminelor culturale se vor ţine conferinţe, posturile de radio vor transmite programe speciale pentru copii. Se va emite şi un timbru poştal consacrat zilei de 1 Iunie. Vor avea loc întâlniri ale copiilor cu fruntaşi în producţie, oameni de ştiinţă şi artă.

Şi ei se pregătesc pentru 1 Iunie

Darurile pionierilor

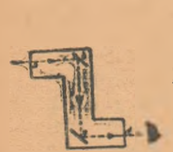
— Veniţi la noi, să vedeţi ce-am lucrat, mi-au spus într'una din zilele trecute pionierele dela Cercul mâinilor îndemânatice. „Treceţi şi pe la noi, să vedeţi piesa Scufiţa Roşie", m'a întâmpinat un alt grup de copii dela Cercul Teatrului de păpuşi. Care mai de care doreau să-mi arate ce-au pregătit pentru 1 Iunie, Ziua Internaţională a Copilului.

Iepuraşii, răţuştele şi ursuleţii lucraţi de pionieri stau acum cuminţi şi aşteaptă să fie duşi copiilor dela căminul de zi „Detunata". Mult se vor bucura şi micii spectatori dela căminul de copii al fabricii „Industria lânei" Timişoara, când vor vedea „Scufiţa Roşie" reprezentată pe scenă de către pionierii dela Cercul Teatrului de păpuşi.

Maria DRAGHICI
Directoarea Palatului pionierilor din Timişoara

Olimpiada Tinerilor Fizicieni

Intreabă şi-ţi vom răspunde

Mulţi dintre participanţii la Olimpiada Tinerilor Fizicieni au citit cu luare aminte problemele şi întrebările etapei a II-a şi s'au apucat de lucru. Ei au căutat să lege rezolvările atât de materia învăţată în clasă cât şi de fenomenele întâlnite în viaţa de fiecare zi. Şi nu puţini sunt aceia care şi-au dat seama că au repetat cu acest prilej o bună parte din materia cerută la examenul de Fizică.

Pentru rezolvarea problemelor unii participanţi s'au consultat între ei, alţii au cerut sfaturi tovarăşilor profesori, iar alţii ni s'au adresat nouă. Şi bine-au făcut. Noi suntem bucuroşi să răspundem întrebărilor voastre.

In numărul de astăzi răspundem unor întrebări puse de un grup de eleve din clasa a VII-a, Şcoala de 7 ani de fete nr. 1 din Bucureşti.

De ce oglinzile periscopului se aşează la 45°? ne întreabă CECILIA MARZA.

Răspuns: Aţi învăţat la Fizică despre reflecţia luminii, fenomen prin care o rază de lumină, căzând asupra unei suprafeţe lucii, este abătută din drumul ei. Raza care vine şi raza reflectată formează întotdeauna un unghiu. Când oglinda este înclinată la 45°, unghiul are 90°.

Astfel, raza „a b" căzând asupra primei oglinzi se reflectă, luând drumul „b c.", la rândul ei, raza „b c" se reflectă în a doua oglindă urmând drumul „c.d.", până la ochiul observatorului. Aşa dar pentru ca raza de lumină să urmeze acest drum, trebuie să aşezăm oglinzile înclinate la 45°.

Cum putem afla cantitatea de căldură ce se degajă în cuptorul electric? întreabă EDITH STOR.

Răspuns: Unul din efectele curentului electric este şi cel caloric. După o serie de experienţe, învăţaţii Lenz şi Joule au dat o formulă după care se poate calcula cantitatea de căldură cunoscându-se tensiunea, intensitatea şi timpul de scurgere a curentului electric. Formula o găsiţi în manualul de Fizică. Pentru aplicarea ei se cere multă atenţie la unităţile de măsură.

Ce este un circuit închis? întreabă OLIMPIA ŞERBAN.

Răspuns: Un circuit electric se compune din: sursa de curent, conductorii electrici, consumatorul de curent (de exemplu: un bec) şi întrerupătorul. Când curentul părăseşte un pol al sursei electrice, trece prin conductori, prin consumatori şi se întoarce din nou la sursă, se spune că avem un circuit închis. Când curentul nu se mai întoarce, înseamnă că avem un circuit deschis. Făcând experienţa din cadrul Olimpiadei, veţi înţelege şi mai bine ce înseamnă un circuit închis şi un circuit deschis

Poate mai sunt şi alţi participanţi care au nelămuriri în legătură cu temele Olimpiadei Tinerilor Fizicieni. Aşteptăm întrebările voastre şi vă vom răspunde de îndată, tot prin paginile gazetei. Nu întârziaţi să ne trimiteţi rezolvările problemelor şi întrebărilor etapei a II-a, fiindcă se apropie data de închidere a Olimpiadei. Spor la lucru!

Ing. A. LISEANU

Pentru prietenii lor

La Palatul pionierilor din Arad domneşte mare însufleţire. Se apropie 1 Iunie. Pionierii de aici se întrec să pregătească surprize plăcute pentru prietenii lor mai mici dela grădiniţele de copii din oraş.

Echipa artistică a Palatului pregăteşte acum o serbare pe care o va da la 1 Iunie în sala Teatrului de Stat. Pionierii repetă de zor cântece şi poezii. La Cercul de coregrafie se învaţă noi dansuri populare româneşti şi maghiare.

Eugen MERCLE
Palatul pionierilor-Arad

Tinerii grădinari

Mulţi dintre pionierii şi şcolarii dela Şcoala de 7 ani nr. 38 din Bucureşti, au grădini acasă. Totuşi n'au uitat nici de grădina şcolii. Iată-i plivind ceapa semănată tot de ei.

Ce povestesc scrisorile

Nici nu vă închipuiţi, dragi cititori, câte veşti bune ne-au venit la redacţie în legătură cu munca participanţilor la Concursul tinerilor grădinari şi pomicultori. Scrisorile vestesc că s'au plantat zeci şi sute de mii de puieţi, că s'au amenajat mii şi mii de grădini, că s'au distrus atâtea ouă de omizi încât n'ar putea fi numărate în nu ştiu câte luni.

Haideţi să răsfoim împreună numai câteva scrisori şi veţi vedea că aşa e.

Scrisoarea tov. VELICEA SPIRIDON, instructor superior la Şcoala de 7 ani din comuna Dârlos, raionul Mediaş, ne vesteşte că pădurea Leghesul, din jurul oraşului Mediaş, s'a îmbogăţit în „Luna pădurii" cu încă aproape 10.000 puieţi de stejar, plantaţi de pionierii şi şcolarii din Dârlos.

Din satul Apadia, raionul Caransebeş, ni se dă de veste, tot printr'o scrisoare, că 23 elevi dela Şcoala elementară au plantat 300 cireşi, meri şi peri şi au altoit 80 cireşi, 30 meri şi 30 peri.

DUMITRU BABLIUC dela Şcoala din Corjenţi, raionul Dorohoi, reg. Suceava ne povesteşte cum au lucrat pionierii şi şcolarii clasei a IV-a o livadă pentru şcoală. Ei au citit în cartea de citire lecţia „Leagănul Verde", în care se spune cum au amenajat câţiva pionieri sovietici o grădină. Copiii s'au gândit să facă şi ei ceva asemănător. Au strâns seminţe de salcâm, 110 sâmburi de cireşe, 115 sâm-

Cine e învingător?

In numărul din 12 Mai al „Scânteii pionierului, a apărut articolul „Cine e invingător ?“ Pionierii unității 15 din Brănești l-au citit și au scris redacției ce cred ei despre pionierul cel voinic care a bătut un băiețaș mai slab, mai mic decât el. Așteptăm părerile cât mai multor cititori.

Părerea mea

In luptă învinge adeseori nu cel mai puternic, ci cel mai curajos, mai dârz, cel care e sigur că are dreptate. Deși băiețașul despre care s'a scris în „Scânteia pionierului“ din 12 Mai a plecat frecându-și urechea înroșită, eu și cu prietenele mele credem totuși că el a ieșit învingător. El l-a înfruntat pe „curajosul“ său adversar cu cuvinte drepte, pline de dispreț, deși mâinile îi erau încleștate în strânsoare. „Ești un laș!“ Intr'adevăr, cel care lovește pe unul mai mic, mai neajutorat, e un laș. Băiețașul a avut dreptate. Deși pionierul a plecat țanțoș și neturburat, eu sunt sigură că în sinea lui era uimit și rușinat de curajul celui mic, de demnitatea lui. Pionierul n'avea de ce să se mândrească cu o asemenea „victorie totală“.

Petra RISTEA
clasa a VI-a

„Viteazul“

Toți copiii din școala noastră îl cunosc. Mai cu seamă cei mici. Inalt, voinic, simte o deosebită plăcere să facă pe grozavul. Și față de cine poate avea mai mult succes? Desigur față de „puști“. De aceea le „împarte“ cu dărnicie palme și pumni, fie că e de serviciu, în pauză, fie că se amestecă în jocurile lor.

— Ehei, vedeți, mă respectă toți! o fi crezând el când vede cum din juru-i dispar toți cei din clasele mici.

Da' de unde, nu-i așa cum își închipuie el!

Sunt la noi mulți pionieri pe care cei mici intr'adevăr îi respectă și doresc să fie ca ei. De aceea nu fug niciodată din preajma lor. Când vine printre ei Dumitru Ganciu, el le aduce mingea, sfoara de sărituri, grenada de aruncat și atunci se știe: „Facem sport!“ strigă toți.

Când vine Nuțu Mihai, copiii știu: „Vom citi“.

Dar când vine Ivan Marin, așa se numește „viteazul“ bătăuș, copiii se răspândesc într'o clipită.

Nimeni nu-l laudă și nimeni nu-l aprobă pe acest băiat care, ca și pionierul despre care se vorbește în articolul „Cine e învingător?“ e „viteaz“ cu cei mai mici și mai slabi decât el.

COLECTIVUL DE CONDUCERE AL UNITĂȚII

Meșterul

DEMOSTENE BOTEZ

La părinți, în casă, la Săndel,
De când știu, un meșter n'a intrat,
Că oricând vreun lucru e stricat,
Totdeauna îl repară el.

Ca un maistru, are trusa lui,
Cu ciocan, cu pilă, cu un clește.
Când îl vezi, în casă meșterește —
Nu se lasă'n seama nimănui.

Niciodată nu se dă de-o parte
Și repară bine și cu artă:
Toate câte le-a'nvățat în carte
Pentru dânsul nu-s literă moartă.

Iar atunci când a venit vacanța,
El repară totul, ca și nou.

De s'a stins lumina în birou
Știe el să pună siguranța.

Cumpănit și ager, fără zor,
Ia o șurupelniță mai veche
Și tot umblă la comutator,
Inăuntru, ca într'o ureche.

El îi prinde fratelui mai mic
In șurupuri, noile patine:
Ia din trusă cleștele cel mic
Și, icnind, le strânge bine, bine.

Poate să repare-o sonerie
Când, întors acasă, câte-odată
Vede prinsă'n ușă o hârtie:
„Bateți, soneria e stricată“.

...și pomicultori la lucru

buri de caise, 125 de castane și altele. Au însămânțat în șiruri drepte semințele astea și au împrejmuit terenul însămânțat cu un gard de nuiele.

La sfârșitul scrisorii, Dumitru a adăugat: „Salcâmii au început să răsară. Fiecare fir nou care apare e intâmpinat cu urale de bucurie“.

Dar să vedem ce ne povestesc și IOAN GHERMAN și LETIȚIA MIHU, pionieri ai unității 12 din comuna Valea Lungă, reg. Stalin. Ei ne spun că în primăvara asta, trecând prin comuna lor, caravana cinematografică a prezentat un jurnal despre semănarea cartofilor în cuiburi dispuse în pătrat. Jurnalul i-a pus pe gânduri. Pionierii s'au sfătuit cu instructorul și cu tov. profesor de Științele naturii și au semănat și ei, pe o bună parte a pământului școlii, cartofi în cuiburi dispuse în pătrat.

„Abia așteptăm să răsară cartofii noștri, își încheie cei doi pionieri scrisoarea. Vom avea, desigur o recoltă bogată“.

Ei, dragi cititori, dar să umplem toată gazeta cu veștile voastre și n'am putea scrie despre tot ce lucrați voi, participanții la Concursul tinerilor grădinari și pomicultori. Numai vedeți, lauda să nu vă facă să vă culcați acum pe-o ureche... De vreți să vă mândriți la vară cu mere mari, cartofi gustoși, roșii cât pepenele, lucrați mai departe, cu răbdare. Așa-i munca de grădinar!

AL. MIHU

— Astăzi la prânz putem mânca salată!

Ce bucuroase sunt cele două surori, Luminița și Florentina Ene, dela Școala de 7 ani nr. 38 din București! In grădina lor de acasă a crescut salata.

In curând în CLASA a II-a

Aceste rânduri despre școlarii din clasa I-a dela Giroc ar fi bine să le citiți cu voce tare, frățiorilor voștri mai mici, care la toamnă vor intra întâia dată în școală, ca elevi în clasa întâia.

„Petrișor a prins 10 peștișori. Ajungând acasă, el a împărțit peștișorii pe din două cu surioara sa. Intrebarea e câți peștișori i-au rămas lui Petrișor?“

Ei, nu săriți toți cu răspunsul!... Sigur, pentru voi care rezolvați probleme grele, cu fracții și necunoscute, nu-i greu. Dar ia gândiți-vă că problema trebuie s'o rezolve copiii din clasa întâia, care de abia au învățat cifrele. Ei trebuie să se gândească ceva mai mult până să ajungă la rezultatul pe care voi l-ați știut dela'nceput.

Problema cu Petrișor și peștișorii a fost dată școlarilor din clasa I-a a Școlii elementare din Giroc, raionul Timișoara. După ce au rezolvat-o cu toții, urmează un exercițiu. Tovarășa învățătoare începe: Doi ori șapte... Gata? Toate mâinile saltă în sus. Stați, n'am terminat! Acum scădeți din rezultat cinci. Gata? Asta-i mai greu... (Așa-i la școală. Problemele devin din ce în ce mai grele, cunoștințele se înmulțesc din zi în zi). Și-apoi la rezultat se adaugă unsprezece. Dragomir e primul care ridică două degete: douăzeci — spune el. „Sigur?“ Da.

Ani își mai frământă puțin codițele în gură (de câte ori n'a mustrat-o pentru asta tovarăsa învățătoare) și-apoi ajunge și ea la rezultat.

Urmează din nou o problemă. Jivi o așterne cu creta pe tablă. E vorba despre niște castraveți crescuți într'o grădină. Socoteala e ușoară, dar e tare greu să spui cuvântul „castraveți“. Nu vine pe limbă. Fiecare zice „crastaveți“. „Castraveți, clasa întâia!“ — spune zâmbind tovarășa învățătoare. „Crastaveți“ repetă, încludată, clasa întâia. Nu merge!... Incă o dată. Tot „crastaveți“. Ei, lasă, o să învățați voi și cuvântul ăsta. Și câte altele...

Urmează recreația și-apoi altă oră. Citire. Se repetă poeziile învățate de curând.

Gherban recită poezia „Trec soldații“. Recită bine, dar în fața ochilor parcă nu vede trecând soldații, ci literele poeziei din carte. „Gândește-te la cele ce spui“, îl sfătuiește învățătoarea.

Jivi recită o poezie în care e un vers buclucaș. A făcut-o de râs. Zice în poezie: „Imi frec dinții cu temei.“ Ce înseamnă „temei“ — o întreabă tovarășa învățătoare. Și ea răspunde îndată:

— Temei înseamnă o pastă de dinți.

E drept, a cam încurcat-o cu „pasta temei“, dar în schimb Jivi are cel mai frumos caiet din clasă. Numai nota 5 pe fiecare pagină.

Intr'una din compuneri, Jivi povestește foarte frumos drumul ei de acasă până la școală. Gândiți-vă, acum un an Jivi nu știa nici să scrie. Atunci cum să nu treci cu vederea încurcătura asta cu „pasta“.

E mai grav cu Boza. Nu poate încă citi fără să se oprească la fiecare silabă.

— Vezi, dacă nu citești acasă? Nu știi să citești nici la școală... — îl mustră tovarășa învățătoare. Imi promiți, Boza, să citești de-acum lecțiile acasă?

— Da.

— Sigur?

— Da.

*

Repede a mai trecut și ziua asta. Clasa întâia își pune cărțile în ghiozdane, își leagă cu sfoara călimările, eleva de serviciu șterge tabla, apoi pornesc spre casă. Mai rămâne doar Ghiță.

— Tovarășă învățătoare, mâine lucrăm în grădina școlii?

— Da, Ghiță...

— Tovarășă învățătoare, cred că mâine nu pot veni la școală. Știți, trebuie să mă duc să-mi scoată măseaua... Și ce rău îmi pare!...

— Nu-i nimic, Ghiță, mai lucrăm și în alte zile.

Ghiță pare să fie mulțumit. Pornește spre ușă. Se întoarce iar.

— Tovarășă învățătoare..

— Spune, Ghiță.

— Știți, dacă plouă și nu mă duc la doctor, ori nu-i acasă, să știți că vin la școală.

— Foarte bine, Ghiță.

Acum Ghiță e mulțumit de-a-binelea și o zbughește pe ușă, fără să se mai întoarcă.

Inainte de a se însera, băieții mai trag un match de fotbal, pe pajiștea de lângă școală. Porțile sunt marcate cu șepcile lor. Fetele se grăbesc spre casă. Nu că n'ar vrea și ele să se joace cu mingea sau în pătrățelele desenate cu cretă pe caldarâm, dar le așteaptă „gospodăria“: trebuie să dea de mâncare pisicilor, să mature ograda, să primenească apa din vasele păsărilor.

*

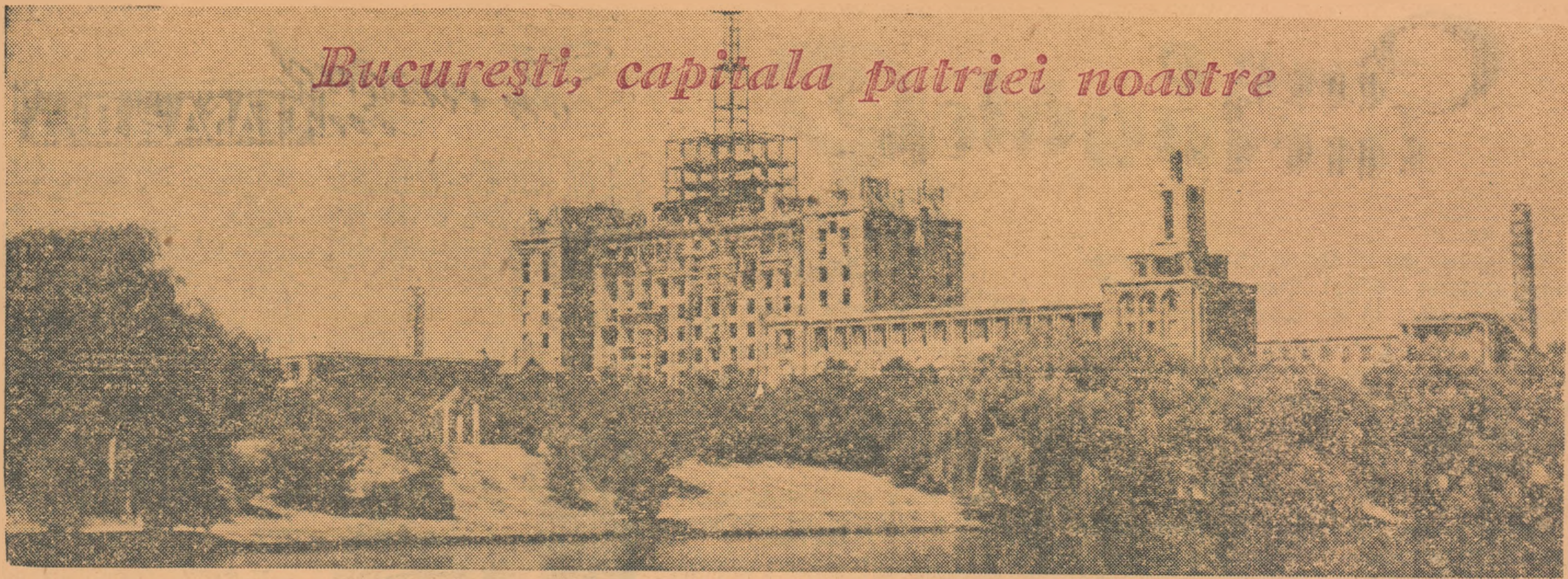
Așa sunt copiii din clasa întâia dela Școala elementară din

Giroc. Se mai poticnesc **când** trebuie să spună „**castraveți**“, dar ce e mai însemnat e **că știu** să citească, să rezolve problema cu Petrișor și peștișorii, **că au** îndrăgit școala și că peste câteva săptămâni nu vor mai fi în „clasa întâia“ ci în „clasa a doua“. A doua! Ce minunat, ce bucurie e să fii școlar!

Șerban VOICU

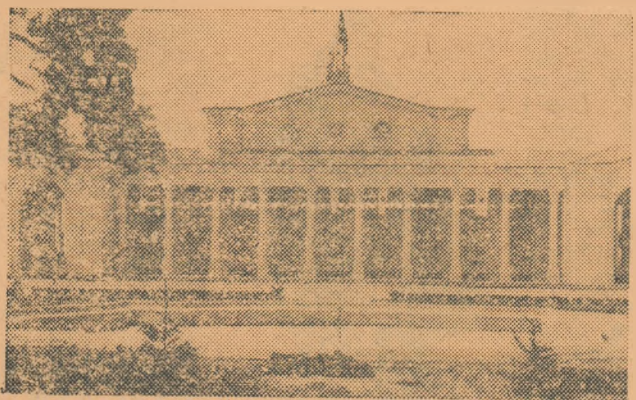
Bucureşti, capitala patriei noastre

In curând se vor împlini zece ani dela eliberarea patriei noastre. In cinstea acestei aniversări, „Scânteia pionierului" va publica reportaje despre oraşele noastre cele mai însemnate, despre cum au fost înainte şi despre felul cum se transformă ele neîncetat. In acest număr, publicăm un reportaj despre Bucureşti, Capitala dragă a patriei noastre.

Este în Capitală, pe bulevardul General Magheru, o casă cu o plăcuţă pe care stă scris: Expoziţia permanentă „Bucureştii în Arta Plastică". Să intrăm puţin, prieteni, prin sălile ei liniştite şi răcoroase. Iată: Pe pereţi şi în vitrine de cristal, sumedenie de stampe, desene, picturi înfăţişând aşezări şi oameni care nu mai sunt... Privindu-le te cuprinde o puternică emoţie Te întâlneşti cu Bucureştiul de odinioară...

Iată vestitul „Han al lui Manuc" unde trăgeau neguţătorii şi călătorii din toate colţurile ţării. Iată şi pieţele: o forfotă de târgoveţi, care cu coviltir, lăutari, neguţători, surugii în costume pitoreşti. In alt colţ un tablou zguduitor: „Poporeni jeluindu-se boierilor în faţa bisericii Sf. Gheorghe Nou". Intr'adevăr, multe mai aveau de jeluit oamenii pe vremea aceea de asuprire boierească! Un desen ne înfăţişează viteazul pâlc de pompieri care în 1848 s'au împotrivit în Dealul Spirei năvălei ienicerilor lui Fuad-Paşa. In altă parte vedem focul uriaş dela 1847, care a mistuit atunci o mare parte din oraş.

Teatrul de vară „N. Bălcescu".

Fiecare stampă e o frântură din trecutul frământat al bătrânului Bucureşti.

Păşind din sală în sală, capeţi o imagine vie a transformărilor pe care le-a trăit Bucureştiul de-a-lungul deceniilor. Iată: podurile peste Dâmboviţa nu mai sunt de lemn, ci de piatră. Se înalţă case cu etaje multe, se taie străzi noi, bulevarde...

Dar pe chipurile bucureştenilor simpli sunt zugrăvite aceleaşi suferinţe. Din fiecare pânză răzbate ca un strigăt mizeria maselor muncitoare prin truda cărora se zideau palate aurite...

Păşim în ultima galerie. Se deschide în faţa ochilor o lume şi o viaţă nouă, uimitoare. Viaţa pe care au dorit-o fierbinte şi au aşteptat-o cu nădejde vie, truditele chipuri ce le-am privit mai înainte.

In dreapta, o pânză mare înfăţişează sosirea trupelor sovietice în Bucureşti, în zilele lui August 1944. Covoare de flori sunt aşternute în calea eliberatorilor... In ceasul acela măreţ s'a zămislit viaţa plină de lumină, zugrăvită în pânzele din această ultimă încăpere. Sunt alţii oamenii din aceste tablouri. Oameni liberi. Pe chipurile lor citeşti voioşia, dragostea de viaţă şi de muncă. Pe şantiere flutură drapele roşii. Iată Casa Scânteii, Parcul 23 August, sala sporturilor Floreasca, Parcul Stalin, blocurile muncitoreşti din Ferentari...

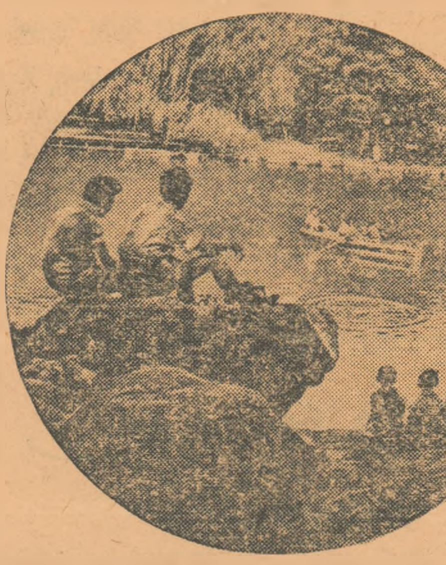
Creşte o altă capitală. Un Bucureşti mai mândru.

SE INNOIEŞTE ORAŞUL

Sărăcia cruntă stăpânea cândva în cartierele mărginaşe ale Bucureştiului. Ferentari, Colentina, Grand, Floreasca... nesfârşite labirinturi de ulicioare înguste, noroioase, cu case povârnite, prin care vântul şi gerul răzbăteau în voie... Astăzi însă, în locul cocioabelor prind a se înălţa mereu alte cartiere de blocuri muncitoreşti. In Ferentari, acolo unde nu de mult se întindea un maidan nesfârşit, plin de gunoaie şi gropi, se arată semeţele blocuri muncitoreşti.

Când în faptul serii sirenele dau glas sfârşitului unei zile de muncă, în Ferentari se aprind becurile pe străzile largi, pavate cu îngrijire. Dinspre grădinile de curând plantate prin toate colţurile cartierului, adierea vântului poartă miros proaspăt de floare şi frunză.

La fel ca în Ferentari, în nenumărate colţuri ale Capitalei s'au înălţat şi se înalţă cartiere muncitoreşti cu locuinţe luminoase, cu magazine mari, teatre, cluburi şi biblioteci. In Griviţa Roşie, în Floreasca, în Colentina, în raionul 23 August... La sfârşitul noului cartier muncitoresc din acest raion, se află şi uriaşul dar tânărul Parc de Cultură şi Sport „23 August". Imensul stadion de aici, cu o capacitate de 80.000 locuri, a găzduit anul trecut măreaţa sărbătoare de deschidere a celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Pe stadionul „23 August" se desfăşoară azi cele mai mari competiţii sportive din ţară. In afară de stadion, s'au mai construit în parc un turn de paraşutism pentru iubitorii acestui minunat sport şi un vast teatru în aer liber. Parcul acesta, care se îmbogăţeşte necontenit cu frumuseţi noi, e un loc mult îndrăgit de bucureşteni.

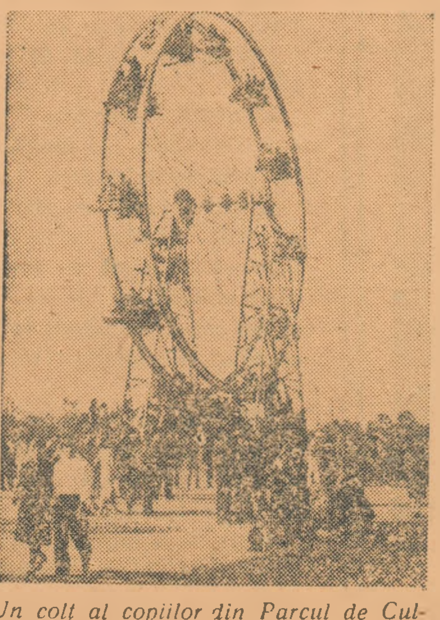

Pe lac, în Parcul Libertăţii.

PENTRU COPIII CAPITALEI

Multe şi minunate lucruri s'au înfăptuit în Capitală pentru copiii oamenilor muncii. Le zăreşti la fiecare pas. Iată, de pildă, magazinele speciale pentru copii. Cel mai mare dintre ele se numeşte „Bucuria copiilor". Sute de copii vin în fiecare zi cu părinţii lor la acest magazin unde găsesc de toate: jucării, cărţi, îmbrăcăminte, încălţăminte. Le e greu doar în privinţa alegerii.

In zilele de sărbătoare, copiii se îndreaptă voioşi către colţul lor din Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin", unde-i aşteaptă scrânciobul uriaş, divanul fermecat, avioanele, lacul cu bărci...

Un colţ al copiilor din Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin".

Dacă mergi prin bibliotecile Capitalei, în multe dintre ele vei găsi secţii speciale pentru copii, unde sute şi mii de cărţi interesante îşi descoperă lumea lor de întâmplări şi fapte.

Zilnic zăreşti pe străzile Capitalei un tramvai pe care scrie: „rezervat pentru pionieri". Acest tramvai care se îndreaptă către dealul Cotrocenilor, îi poartă pe copii spre unul dintre cele mai frumoase daruri primite din partea poporului nostru: Palatul pionierilor.

Neîncetat, noi şi noi înfăptuiri fac ca viaţa celor mai tineri cetăţeni ai Capitalei noastre să devină mai frumoasă, mai plină de bucurii.

VISE INFAPTUITE

Pe Calea Victoriei, aproape de palatul telefoanelor, se află un monument simplu. In locul acesta au fost ucişi mişeleşte, la 13 Decembrie 1918, zeci de muncitori care îşi cereau dreptul la o viaţă mai omenească. Dar sângele muncitorilor bucureşteni n'a curs numai aici... Să mergem la Atelierele C.F.R. Griviţa Roşie. In curtea Atelierelor, la intrare, se află un monument tot atât de măreţ prin simplitatea lui. El este închinat memoriei muncitorilor ceferişti căzuţi în luptele din Februarie 1933. Eroicii muncitori griviţeni au înscris atunci pagini de glorie în istoria mişcării muncitoreşti din ţara noastră. Şi jertfa lor n'a fost zadarnică. Ca întregul popor muncitor al patriei noastre, muncitorii ceferişti sunt stăpâni azi pe munca şi soarta lor.

Muncitorii ceferişti, ca şi cei dela uzinele „23 August", dela uzinele „Mao-Tze-Dun", dela fabrica de confecţii „Gheorghe Gheorghiu-Dej" ca şi toţi muncitorii din Bucureşti, răspund cu avânt chemărilor Partidului şi Guvernului. Tot mai multe ţesături, mai multă încălţăminte ieftină şi de calitate superioară pentru oamenii muncii se fabrică în întreprinderile Capitalei. Tot mai multe maşini agricole pornesc din uzinele Bucureştiului spre ogoarele întinse...

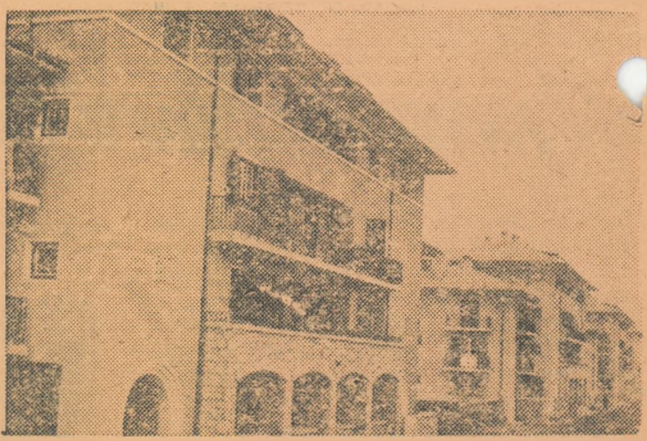
SE INCHEIE O ZI DE MUNCA

Asfinţitul soarelui împurpurează nesfârşita întindere a clădirilor şi parcurilor Bucureştiului. Glasul prietenos al sirenelor vesteşte sfârşitul unei zile de muncă. Becurile încep să scânteie... Se înserează. Bulevardele se însufleţesc. După o zi de lucru, bucureştenii se plimbă prin Capitala lor dragă. Grădina Cişmigiu, Parcul Libertăţii, Parcul de Cultură şi Odihnă „I. V. Stalin" îşi deschid aleile largi şi înmiresmate dinaintea lor... Şi în aşteptarea lor bărcile se leagănă pe undele jucăuşe ale apei.

Sălile cinematografelor, ale teatrelor, încăperile de basm ale Teatrului de Stat de Operă şi Balet, de curând construit, prind viaţă. In sălile sale de marmoră, bogat ornamentate de cei mai iscusiţi sculptori, artiştii Capitalei îşi vor arăta măiestria în faţa oamenilor muncii. Serile bucureştene, luminoase şi calme, aduc plăcută şi folositoare odihnă celor care-au petrecut o zi de muncă încordată şi bogată în roade.

...Târziu, aproape de miezul nopţii, o linişte tihnită se lasă asupra Capitalei Tramvaiele şi autobuzele se răresc. Străzile rămân pustii. Doar vântul răcoros al nopţii mai şopteşte printre castani...

...Dorm toţi. Dar nu întreg Bucureştiul La Casa Scânteii, rotativele uriaşe imprimă neobosite ziarele pentru a doua zi. Geamurile largi ale uzinelor sclipesc necontenit în flăcările aparatelor de sudură. Strungurile deapănă înainte şpanul albăstrui, uruitul motoarelor nu încetează... De, acum, în uzinele Bucureştiului lucrează schimbul de noapte!

Noul cartier muncitoresc C.F.R. „Steaua".

★

Capitala patriei noastre dragi se află într'o necontenită transformare. Mereu se ivesc lucruri noi şi minunate: străzi, parcuri, cartiere de blocuri muncitoreşti, şcoli, uzine...

Freamătul muncii încordate svâcneşte în întreaga Capitală. Aici se află Conducerea Partidului şi a Guvernului, Marea Adunare Naţională. Aici se înalţă multe dintre cele mai mari uzine ale ţării. De aici, zeci de trenuri transportă către celelalte localităţi ale ţării, mii de tone de mărfuri. Către Capitală sunt aţintite cu dragoste şi atenţie privirile întregii ţări. Cu adevărat, aici bate inima patriei noastre!

Al. Ovidiu ZOTTA
V. MANUCEANU

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00. 7.60.10. 7.60.40. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI. Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin".